ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

м. Івано-Франківськ «15» вересня 2026 року

Старший слідчий в ОВС 1 відділення слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Івано-Франківській області полковник юстиції Мельник Святослав Миколайович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 42026090000000047 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри, відповідно до ст. ст. 36, 42, 276, 277, 278, КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

Слєпченко Людмилі Миколаївні, 18.04.1963 р.н., уродженці села Данилівка Біловодського району Луганської області, громадянці України, зареєстрованій за адресою: Луганська область, Старобільський район, село Данилівка, вулиця Шкільна, 16-а, паспорт громадянина України ЕМ427911, виданий 04.01.2000 Біловодським РВ УМВС України в Луганській області, РНОКПП 2311816684, несудимій

про те, що вона підозрюється:

- у вчиненні умисних дій з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 110 КК України;

- в участі в організації та проведенні незаконних виборів та референдумів на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Кримінальні правопорушення вчинено за таких обставин.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України – Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Відповідно до частини 1 статті 17, частини 1 статті 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Згідно статті 4 Конституції України в Україні існує єдине громадянство. Підстави набуття і припинення громадянства України визначаються законом.

Статтею 68 Конституції України передбачено, що кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на

права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Частиною 1 статті 65 встановлено, що захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить Автономна республіка Крим (далі – АР Крим), Донецька та Луганська області, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади російської федерації та службових осіб з числа керівництва Збройних Сил російської федерації, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Оцінюючи реалізацію проголошеного в Україні Євроінтеграційного курсу розвитку держави через практичну підготовку та подальше підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом як реальну загрозу економічним та геополітичним інтересам російської федерації, упродовж 2013 року у представників влади російської федерації, у тому числі службових осіб Міністерства оборони російської федерації, Генерального штабу Збройних Сил російської федерації, матеріали щодо окремих з яких виділені в інші провадження, виник спільний злочинний умисел на вчинення задля захисту інтересів російської федерації протиправних дій на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Зокрема, розглядаючи елементами такої загрози втрату впливу російської федерації на політичні та економічні процеси в Україні, поглиблення співпраці України з НАТО та високу ймовірність денонсації угод щодо тимчасового перебування Чорноморського флоту російської федерації на території України в АР Крим та в місті Севастополі, вказані представники влади російської федерації вирішили в разі невідворотності вказаних демократичних процесів, які відбувалися в Україні, поєднуючи свої дії з політичними, дипломатичними, економічними та інформаційними заходами реалізувати вказаний злочинний умисел шляхом ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів ЗС російської федерації, у тому числі, дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим, а також із залученням інших осіб, у тому числі громадян України та російської федерації і вчинення інших злочинів. При цьому, вказані особи, співучасники злочину усвідомлювали

суспільно небезпечний характер таких своїх дій, передбачали заподіяння такими діями значних матеріальних збитків державі Україна, українському народові та інші тяжкі наслідки, у тому числі, в разі спротиву військовій агресії у виді загибелі людей, та бажали їх настання.

Враховуючи надзвичайно вигідне геополітичне розташування території АР Крим, яка дає змогу контролювати Південь російської федерації, акваторії Чорного та Азовського морів, має найбільше військово-стратегічне значення серед інших територій України, вказаними представниками влади російської федерації було прийнято рішення розпочати планування та підготовку для ведення агресивної війни проти України саме з території АР Крим, яку передбачалося окупувати та анексувати. При цьому, було враховано і те, що на цій території вже дислокувалися підрозділи ЧФ російської федерації, що сприяло б найбільш прихованому використанню регулярних військ ЗС російської федерації поряд з іншими елементами гібридної агресивної війни.

Для приховування збройного вторгнення на територію України та подальшого виправдання своїх дій вказаними особами співучасниками злочину було прийнято рішення активно використати протестний потенціал населення окремих регіонів України, в тому числі Донецької та Луганської областей, для організації та проведення незаконних сепаратистських проросійських референдумів на шкоду територіальної цілісності та недоторканості України. Кінцевою метою ведення агресивної війни проти України на території півострова Крим, Луганської та Донецької областей передбачалося відторгнення окупованих територій від України шляхом організації та проведення псевдо референдуму та подальше їх приєднання до складу російської федерації, тобто їх анексія.

Для забезпечення схвалення та підтримки громадянами російської федерації, у тому числі десятками тисяч російських громадян, котрі проживали в межах дислокації російських гарнізонів ЧФ російської федерації на території АР Крим, та жителями південно-східних регіонів України злочинних діянь на шкоду суверенітету і територіальної цілісності та недоторканості України, представники влади російської федерації на виконання спільного злочинного плану з грудня 2013 року по лютий 2014 року організували із застосуванням засобів масової інформації розпалювання в Україні національної ворожнечі шляхом ведення інформаційно-пропагандистської підривної діяльності, при цьому вказуючи на хибність Європейського вектору розвитку зовнішніх відносин України, подаючи викривлену інформацію щодо подій, які відбувались в Україні, здійснюючи спотворення свідомості частини населення України з метою зміни світоглядних настанов, зародження сумніву в необхідності та доцільності спільного існування в рамках самостійної, унітарної, суверенної держави України з європейським вектором розвитку, підбурюючи до міжетнічних конфліктів та розпалюючи сепаратистські настрої серед населення південно-східних регіонів України. При цьому, підживлювались антиукраїнські та проросійські настрої серед населення АР Крим, розпалювалась міжнаціональна ворожнеча, усіляко нагніталися ксенофобські настрої серед російськомовних жителів Криму, Донецької та Луганської областей.

Ретельно відслідковуючи внутрішньополітичну обстановку в Україні та реагуючи на її загострення, з метою ефективної та оперативної реалізації

злочинного умислу та контролю за його виконанням, керівництвом МО російської федерації у період січня-лютого 2014 року було доведено до відома інших співучасників злочину з числа підлеглих військовослужбовців ЗС російської федерації, в тому числі ЧФ російської федерації, основні стратегічні замисли розробленого в ГШ ЗС російської федерації злочинного плану щодо військової окупації та подальшої анексії АР Крим, Луганської та Донецької областей шляхи його реалізації, необхідна кількість сил та засобів для втілення задуму в життя та відбулося розподілення за кожним із них окремо відведених ролей в залежності від посад, котрі вони обіймали, та напрямків організації військової служби, за які відповідали, було доведено порядок взаємодії з правоохоронними органами та іншими службами російської федерації, на яких покладалося забезпечення виконання інших супутніх завдань.

Завершивши всі необхідні дії з планування та підготовки розв'язування та ведення агресивної війни на території України, оцінюючи внутрішньополітичну кризову обстановку в Україні як найбільш сприятливу, усвідомлюючи реальний ризик втрати зовнішнього контролю над внутрішніми політичними процесами в Україні, починаючи з 20 лютого 2014 року для безпосередньої реалізації злочинного умислу, з метою блокування та захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури для забезпечення військової окупації та подальшої анексії з боку російської федерації території АР Крим на вказану територію України розпочато збройне вторгнення регулярних військ російської федерації з метою зміни меж території та державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

У подальшому відбулася тимчасова окупація з боку російської федерації частини території України АР Крим, яка розпочалася із збройного конфлікту, викликаного російською військовою агресією, починаючи з 20 лютого 2014 року, а також анексія російською федерацією цієї частини території України шляхом проголошення 11 березня 2014 року на території АР Крим «Республіки Крим» суверенною державою, організації та проведення 16 березня 2014 року незаконного «загальнокримського референдуму», направленого на повалення територіальної цілісності та недоторканості України, підписання 18 березня 2014 року «Договору про прийняття до російської федерації «Республіки Крим» і створення у складі російської федерації нових суб'єктів» та його ратифікацію Радою Федерації Федеральних Зборів російської федерації 21 березня 2014 року, прийняття 21 березня 2014 року Федерального Конституційного Закону російської федерації № 6-ФКЗ, яким прийнято до російської федерації «Республіку Крим» та утворені в складі російської федерації нові суб'єкти «Республіка Крим» та «місто федерального значення Севастополь».

У березні-квітні 2014 року розпочалася збройна агресія російської федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації на територію Луганської та Донецької областей, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію цих територій на порушення територіальної цілісності України.

У березні-квітні 2014 року у м. Луганську групою озброєних осіб створено стійке ієрархічне терористичне об'єднання, так звану «Луганську народну республіку» (далі - «ЛНР»).

26 квітня 2014 року т. зв. «народний губернатор Луганщини» Валерій Болотов і «Уповноважений представник громад області» висунули ультиматум щодо припинення антитерористичної операції та заявили про готовність перейти до активної фази спротиву на всій території області.

27 квітня 2014 року групою сепаратистів захоплено будівлю УСБУ в Луганській області та проголошено т. зв. «Луганську народну республіку».

11 травня 2014 року відбувся т. зв. «референдум» про суверенітет Луганської народної республіки.

12 травня 2014 року на підставі проведеного псевдореферендуму проголошено незалежність т. зв. «Луганської народної республіки».

18 травня 2014 року на засіданні т. зв. «Верховної ради Луганської народної республіки затверджено Конституцію «ЛНР» як тимчасовий закон самопроголошеної республіки.

02 листопада 2014 року у м. Луганську та частині Луганської області, підконтрольній представникам «ЛНР», всупереч вимогам діючого законодавства України, проведені вибори Голови та депутатів «Народної Ради ЛНР», за результатами яких обрані «Голова «ЛНР» та «депутати «Народної Ради ЛНР», які приступили до виконання повноважень 4 та 17 листопада 2014 року відповідно.

Аналогічно, в окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України 07.04.2014 оголошено «Декларацію про суверенітет Донецької народної республіки» та 11.05.2014 проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акта про проголошення державної самостійності Донецької народної республіки», за результатами якого проголошено створення незаконного псевдодержавного утворення «Донецька народна республіка» (далі – «ДНР»).

Захоплення Донецька сепаратистами попри активний спротив більшості населення відбулося протягом квітня 2014 року, внаслідок чого місто Донецьк перейшло під контроль терористичного угруповання «Донецька народна республіка» і стало центром цього угруповання. Внаслідок боїв між сепаратистськими підрозділами та Збройними Силами України, а також численних диверсійних актів, місто зазнало значних руйнувань, а велика кількість мешканців була змушена покинути місто.

Починаючи з 06 квітня 2014 року сепаратисти розпочали захоплення адміністративних будівель, опорних пунктів силових структур, а згодом і інших господарчих та інфраструктурних об'єктів.

Бойові дії війни на Донбасі почалися із захоплення 12 квітня 2014 року російськими загонами, керованими офіцерами спецслужб російської федерації, українських міст — Слов'янська, Краматорська і Дружківки, де захопленою у відділках МВС зброєю російські диверсанти озброїли місцевих колаборантів і прийняли до своїх лав. В умовах неспротиву місцевих силових структур України, а іноді й відкритої співпраці, невеликі штурмові загони російських диверсантів у наступні дні взяли під контроль Горлівку й інші міста Донеччини та Луганщини.

13 квітня 2014 року через посилення сепаратистських виступів та захоплення державних установ на сході України виконувач обов'язків Президента України Указом від 14.04.2014 № 405/2014 затвердив рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» та Україною розпочато на території Донецької та Луганської областей широкомасштабну антитерористичну операцію із залученням Збройних Сил України та інших військових формувань.

11 листопада 2018 року на тимчасово окупованій території Луганської області окупаційною адміністрацією Російської Федерації організовані, профінансовані та проведені так звані «чергові вибори голови ЛНР та депутатів народної ради ЛНР III скликання».

3 листопада 2021 року представники влади та ЗС російської федерації, з метою підготовки до повномасштабного нападу на Україну, організували перекидання підрозділів ЗС та інших військових формувань російської федерації до кордонів України, що пояснювалося запланованими спільними російсько-білоруськими навчаннями «Союзна рішучість – 2022», які розпочалися 10 лютого 2022 року.

Станом на 08 лютого 2022 року вздовж усього кордону з Україною з боку російської федерації, Республіки Білорусь та тимчасово окупованих територій України зосереджено 140 тис. військових російської федерації, включаючи повітряний та морський компонент.

З метою створення приводів для ескалації воєнного конфлікту і здійснення спроби виправдання своєї агресії перед громадянами російської федерації та світовою спільнотою, представниками влади та ЗС російської федерації розроблено окремий план, який передбачав вчинення дій, спрямованих на введення в оману і залякування громадян російської федерації та мешканців тимчасово окупованих територій України, а також скоєння провокацій, які полягали в імітації нападів і вогневих ударів, вчинених нібито підрозділами ЗС України по території російської федерації та тимчасово окупованих територій України.

Одночасно із зазначеним передбачалося визнання керівництвом російської федерації т. зв. «ДНР» і «ЛНР» незалежними державами та отримання від них звернення із запитом про надання військової підтримки, яка викликана нібито агресією Збройних Сил України.

На виконання зазначених намірів 15 лютого 2022 року державна дума російської федерації звернулася до президента російської федерації з проханням визнати незалежність самопроголошених «ДНР» та «ЛНР».

21 лютого 2022 року керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до президента російської федерації з проханням визнати незалежність т. зв. «ДНР» та «ЛНР».

В цей же день президент російської федерації скликав позачергове засідання ради безпеки російської федерації, де обговорено питання щодо доцільності визнання незалежності т. зв. «ДНР» та «ЛНР».

Службові особи з числа вищого керівництва російської федерації, які входять до складу ради безпеки російської федерації, публічно підтримали звернення державної думи російської федерації та заявили про необхідність визнання президентом російської федерації незалежності т. зв. «ДНР» та «ЛНР».

Цього ж дня президент російської федерації підписав указ про визнання незалежності т. зв. «ДНР» та «ЛНР».

22 лютого 2022 року президент російської федерації підписав з керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей договори про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу, які в той же день ратифіковані державною думою та радою федерації російської федерації.

В цей же день президент російської федерації, реалізуючи злочинний план, з метою надання видимості законності діям щодо нападу на Україну, направив до ради федерації російської федерації звернення про використання збройних сил російської федерації за межами російської федерації, яке було задоволено.

23 лютого 2022 року керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до президента російської федерації з проханням надати допомогу у відбитті надуманої ними воєнної агресії «українського режиму щодо населення» т. зв. «ДНР» та «ЛНР».

24 лютого 2022 року о 05 год, президент російської федерації оголосив про своє рішення почати військову операцію в Україні.

При цьому, всупереч наведеним вище нормам президент російської федерації, а також інші представники влади російської федерації, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту Організації Об'єднаних Націй і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), продовжили планування, підготовку та розв'язання агресивної війни проти України.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою російської федерації, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ та ін.)».

Отже, з урахуванням викладеного 24.02.2022 на території України розпочався збройний конфлікт внаслідок акту агресії російської федерації при наступних обставинах.

Цього ж дня збройними силами російської федерації, які діяли за наказом керівництва та ЗС російської федерації, віроломно здійснено пуск крилатих та

балістичних ракет по аеродромах, військовим штабах і складах Збройних Сил України, а також підрозділами ЗС та інших військових формувань російської федерації здійснено широкомасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна.

У період з 05 год 24 лютого 2022 року та щонайменше до сьогоднішнього дня (включно) підрозділи ЗС та інших військових формувань російської федерації здійснюють спроби окупації українських міст, які супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктах, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

У подальшому ЗС російської федерації, які діяли за наказом керівництва і ЗС російської федерації, вторглись на територію Україну шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно увійшли на територію Україну через державні кордони України в Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Харківській, Запорізькій та інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, чим змінили межі території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією, при цьому нанесли ракетно-бомбові удари по військових і цивільних об'єктах України, а також ввели на територію суверенної держави війська країни-агресора.

Таким чином, дії російської федерації проти України, які тривають з 24.02.2022 і до цього часу, підпадають під всі пункти, передбачені ст. 3 Резолюції 3314, а тому їх слід кваліфікувати саме як акт агресії російської федерації проти України.

Починаючи з 24.02.2022 на територію України, у тому числі на територію Луганської області, з порушенням правил перетину державного кордону України почали прибувати невстановлені розслідуванням представники військових, державних та правоохоронних органів російської федерації для організації діяльності, кінцевої метою якої є зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

До їх завдань на тимчасово окупованій державою-агресором території Луганської області відноситься встановлення влади окупаційних військ російської федерації на території населених пунктів Луганської області; керування процесами створення та діяльності окупаційних органів влади, у тому числі правоохоронних органів; створення умов неможливості дії українських органів влади та законів на вказаній території; впровадження обігу грошової одиниці російської федерації, використання системи оподаткування російської федерації, реєстрації та діяльності суб'єктів господарської діяльності, органів влади та місцевого самоврядування за законодавством російської федерації, надання

освітніх та медичних послуг, робота правоохоронної та судової систем, організація та проведення незаконних виборів та референдумів та як кінцева мета – зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який в подальшому було неодноразово продовжено, і наразі він діє по даний час.

Згідно ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі: Положення про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907 територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

У відповідності до п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України від 15.04.2014 (в редакції від 07.05.2022, далі за текстом – Закону № 1207-VII), тимчасово окупована російської федерацією територія України (тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації.

Згідно п. 6 ч. 1 ст. 1-1 Закону № 1207-VII, окупаційна адміністрація російської федерації – сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних російській федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 1 Закону № 1207-VII, тимчасово окупована російській федерації територія України (далі – тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Російська окупаційна влада – це система органів, утворених російською федерацією або за сприянням російської федерації на території АР Крим, міста Севастополя, на тимчасово непідконтрольних органам влади України територіях окремих районів областей України, а також незаконні організації на зазначених територіях, представники цих органів та незаконних організацій.

Колабораціонізм – це співпраця громадянина України з російською окупаційною владою та створеними чи підтримуваними російською федерацією незаконними збройними формуваннями в Автономній Республіці Крим та місті

Севастополі, а також на тимчасово непідконтрольних органам влади України територіях окремих районів областей України.

Тимчасова окупація російською федерацією території України, визначених ч. 1 ст. 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для російської федерації жодних територіальних прав.

За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ і міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, в тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходяться на тимчасово окупованій території.

Одночасно, з метою зміни меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, на тимчасово окупованій частині Луганської області з числа представників політичного блоку «ЛНР» створено органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, які узурпували виконання владних функцій, та, згідно з Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, є органами окупаційної адміністрації російської федерації.

Відповідно до п. 4 розділу II Наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022 року «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією» (код UA 23100010000094236) територію Старобільського району Луганської області з 24.02.2022 по даний час внесено в перелік територій України, які тимчасово окуповані російською федерацією.

На тимчасово окупованих територіях Донецької, Запорізької, Луганської та Херсонської областей впроваджено федеральний закон про загальні принципи організації місцевого самоврядування в російській федерації від 6 жовтня 2003 року, на якому, у тому числі, ґрунтується новий «адміністративний та територіальний устрій» окупованих територій. За цим законом на тимчасово окупованій території кожної з чотирьох областей утворюються т. зв. «міські округи», а також «муніципальні округи»», що мають статус району (до яких входять населені пункти). Адміністративно-територіальний поділ тимчасово окупованих територій України на «міські» та «муніципальні округи» створює підстави для побудови системи окупаційної публічної влади, яка уможливлює повноцінну роботу територіальних підрозділів федеральних органів влади росії (пенсійного фонду, прокуратури, поліції, судів, органів соціального захисту, органів надання адміністративних послуг).

Головою так званої «общественной палаты ЛНР» (стосовно якого досудове розслідування здійснюється у межах іншого кримінального провадження) з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, 19.09.2022 направлено звернення до так званого «голови ЛНР» Пасічника Л.І. (стосовно якого досудове розслідування здійснюється у межах іншого кримінального провадження) з ініціативою

проведення на тимчасово окупованій території Луганської області так званого «референдуму» з питання приєднання до російської федерації на правах адміністративно-територіальної одиниці російської федерації (далі за текстом – «референдум»).

На підставі вказаного звернення 20.09.2022 у м. Луганську (більш точний час та місце органом досудового розслідування не встановлені) головою «Народного Совета ЛНР» Мірошниченком Д.М. скликано та проведено позачергове засідання т. зв. «Народного Совета ЛНР», у якому прийняли участь обрані депутати, під час якого винесено на розгляд та прийнято так званий «Закон о референдуме Луганской Народной Республики по вопросу о вхождении в состав российской федерации на правах субъекта российской федерации» і постанову про призначення такого «референдуму», а Пасічник Л.І., як «голова ЛНР», підписав даний «закон», чим ввів його у дію.

Вказаним т. зв. «Законом ЛНР» регламентовано принципи проведення референдуму, юридичну силу рішення, прийнятого на референдумі, систему комісій референдуму, статус членів комісії референдуму, порядок голосування, визначено порядок підрахунку голосів і установлення результатів голосування, забезпечення безпеки при підготовці і проведенні референдуму та інші питання, пов'язані із підготовкою та проведенням референдуму.

У подальшому, не пізніше 20.09.2022, на виконання вказаного документу так званою «Центральной избирательной комиссией ЛНР» (стосовно голови та членів якої здійснюється досудове розслідування в іншому кримінальному провадженні) організовано процес проведення зазначеного «референдуму», який було проведено з 23.09.2022 по 27.09.2022 на усій тимчасово окупованій території Луганської області та на так званих «закордонних дільницях» на території російської федерації.

Достовірно знаючи про вищевказані обставини, які є загальновідомим фактом, громадянка України Слєпченко Людмила Миколаївна, будучи проросійськи налаштованою, достеменно проінформованою та розуміючи факт захоплення Біловодського району (на даний час входить до складу Старобільського району) Луганської області збройними силами російської федерації, усвідомлюючи, що суверенітет України поширюється на всю її територію, Україна є унітарною державою, а територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною, будучи обізнаною про те, що Луганська область є невід'ємною складовою частиною України, а порядок утворення органів виконавчої влади та місцевого самоврядування регулюється виключно Конституцією України та законами України, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше вересня 2022 року, перебуваючи на території Біловодського району Луганської області (більш точного місця не встановлено), діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, та підтримання окупаційної влади, встановленої збройними формуваннями держави-агресора – російської федерації, усвідомлюючи свою протиправну діяльність та передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки, добровільно ввійшла до складу т. зв. «територіальної виборчої комісії № 7 Біловодського району луганської народної республіки» по

проведенню референдуму з питання входження так званої «луганської народної республіки» до складу російської федерації на правах суб'єкта російської федерації, в якості члена даної комісії.

У період з 23 по 27 вересня 2022 року Слєпченко Л.М. в складі т. зв. «територіальної виборчої комісії № 7 Біловодського району луганської народної республіки» по проведенню референдуму з питання входження «луганської народної республіки» до складу російської федерації на правах суб'єкта російської федерації взяла участь в роботі вказаного псевдовиборчого органу та організації проведення референдуму на території Біловодської селищної об'єднаної територіальної громади Старобільського району Луганської області. В основні обов'язки Слєпченко Л.М. входило: залучення до організації та проведення незаконних «виборів» чи «референдумів», участь у засіданнях комісії та голосування з питань підготовки й проведення виборчого процесу, здійснення контролю за роботою нижчих (дільничних) комісій, участь у підрахунку голосів та встановленні результатів на відповідній території.

Взявши участь в якості члена територіальної виборчої комісії у проведенні референдуму окупаційною владою з питання входження т. зв. «луганської народної республіки» до складу російської федерації, Слєпченко Л.М. за попередньою змовою групою осіб вчинила умисні дії, спрямовані на зміну меж території та державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

За даними окупаційної влади так званої «луганської народної республіки 98,42% учасників «референдуму» проголосували за приєднання «луганської народної республіки» до російської федерації.

Умисні дії громадянки України Слєпченко Л.М., вчинені за попередньою змовою групою осіб з невстановленими представниками російської федерації, призвели до фактичного встановлення влади окупаційних військ на території Луганської області, неможливості дії органів влади України та законів України на вказаній території, впровадження на даній території законів і грошової одиниці держави-агресора російської федерації, що є загальновідомим фактом, сприяли проведенню псевдо референдуму з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Таким чином, Слєпченко Людмила Миколаївна обґрунтовано підозрюється у вчиненні умисних дій з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 110 КК України.

Починаючи з 24.02.2022 на територію України, у тому числі на територію Луганської області, з порушенням правил перетину державного кордону України почали прибувати невстановлені розслідуванням представники військових, державних та правоохоронних органів російської федерації для організації діяльності, кінцевої метою якої є зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

До їх завдань на тимчасово окупованій державою-агресором території Луганської області відноситься встановлення влади окупаційних військ російської федерації на території населених пунктів Луганської області; керування процесами

створення та діяльності окупаційних органів влади, у тому числі правоохоронних органів; створення умов неможливості дії українських органів влади та законів на вказаній території; впровадження обігу грошової одиниці російської федерації, використання системи оподаткування російської федерації, реєстрації та діяльності суб'єктів господарської діяльності, органів влади та місцевого самоврядування за законодавством російської федерації, надання освітніх та медичних послуг, робота правоохоронної та судової систем, організація та проведення незаконних виборів та референдумів та як кінцева мета – зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Головою так званої «общественной палаты ЛНР» (стосовно якого досудове розслідування здійснюється у межах іншого кримінального провадження) з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, 19.09.2022 направлено звернення до так званого «голови ЛНР» Пасічника Л.І. (стосовно якого досудове розслідування здійснюється у межах іншого кримінального провадження) з ініціативою проведення на тимчасово окупованій території Луганської області так званого «референдуму» з питання приєднання до російської федерації на правах адміністративно-територіальної одиниці російської федерації.

На підставі вказаного звернення, 20.09.2022 у м. Луганську (більш точний час та місце органом досудового розслідування не встановлені) головою «Народного Совета ЛНР» Мірошниченком Д.М. скликано та проведено позачергове засідання т.зв. «Народного Совета ЛНР», у якому прийняли участь обрані депутати, під час якого винесено на розгляд та прийнято так званий «Закон о референдуме луганской народной республики по вопросу о вхождении в состав российской федерации на правах субъекта российской федерации» і постанову про призначення такого «референдуму», а Пасічник Л.І., як «голова ЛНР», підписав даний «закон», чим ввів його у дію.

Вказаним т. зв. «Законом ЛНР» регламентовано принципи проведення референдуму, юридичну силу рішення, прийнятого на референдумі, систему комісій референдуму, статус членів комісії референдуму, порядок голосування, визначено порядок підрахунку голосів і установлення результатів голосування, забезпечення безпеки при підготовці і проведенні референдума та інші питання пов'язані із підготовкою та проведенням референдуму.

У подальшому, не пізніше 20.09.2022, на виконання вказаного документу так званою «Центральной избирательной комиссией ЛНР» (стосовно голови та членів якої здійснюється досудове розслідування в іншому кримінальному провадженні) організовано процес проведення зазначеного «референдуму», який було проведено з 23.09.2022 по 27.09.2022 на усій тимчасово окупованій території Луганської області та на так званих «закордонних дільницях» на території російської федерації.

Достовірно знаючи про вищевказані обставини, які є загальновідомим фактом, громадянка України Слєпченко Л.М., будучи проросійськи налаштованою, достеменно проінформованою та розуміючи факт захоплення Старобільського району Луганської області збройними силами російської федерації, усвідомлюючи, що суверенітет України поширюється на всю її

територію, Україна є унітарною державою, а територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною, будучи обізнаною про те, що Луганська область є невід'ємною складовою частиною України, а порядок утворення органів виконавчої влади та місцевого самоврядування регулюється виключно Конституцією України та законами України, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше вересня 2022 року, перебуваючи на території Біловодського району Луганської області (більш точного місця не встановлено), діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, та підтримання окупаційної влади, встановленої збройними формуваннями держави-агресора – російської федерації, усвідомлюючи свою протиправну діяльність та передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки, добровільно ввійшла до складу т. зв. «територіальної виборчої комісії № 7 Біловодського району луганської народної республіки» по проведенню референдуму з питання входження так званої «луганської народної республіки» до складу російської федерації на правах суб'єкта російської федерації, в якості члена цієї комісії.

У період з 23 по 27 вересня 2022 року Слєпченко Л.М. в складі т. зв. «територіальної виборчої комісії № 7 Біловодського району луганської народної республіки» по проведенню референдуму з питання входження «луганської народної республіки» до складу російської федерації на правах суб'єкта російської федерації взяла участь в роботі вказаного псевдовиборчого органу та організації проведення референдуму на території Біловодського району Луганської області. В основні обов'язки Слєпченко Л.М. входило: залучення до організації та проведення незаконних «виборів» чи «референдумів», участь у засіданнях комісії та голосування з питань підготовки й проведення виборчого процесу, здійснення контролю за роботою нижчих (дільничних) комісій, участь у підрахунку голосів та встановленні результатів на відповідній території.

Взявши участь в якості члена територіальної виборчої комісії у проведенні референдуму окупаційною владою з питання входження т. зв. «луганської народної республіки» до складу російської федерації, Слєпченко Л.М. за попередньою змовою групою осіб вчинила умисні дії, спрямовані на зміну меж території та державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

За даними окупаційної влади так званої «луганської народної республіки 98,42% учасників «референдуму» проголосували за приєднання «луганської народної республіки» до російської федерації.

Умисні дії громадянки України Слєпченко Л.М., вчинені за попередньою змовою групою осіб з невстановленими представниками російської федерації, призвели до фактичного встановлення влади окупаційних військ на території Луганської області, неможливості дії органів влади України та законів України на вказаній території, впровадження на даній території законів і грошової одиниці держави-агресора російської федерації, що є загальновідомим фактом, сприяли проведенню псевдо референдуму з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Крім того, на окупованих територіях російська федерація вирішила провести псевдовибори, спрямовані на розбудову підконтрольної російській федерації владної вертикалі на тимчасово окупованих територіях; уніфікацію окупаційної влади з російською системою публічної влади; легітимізацію незаконної окупації українських територій; залучення місцевого населення тимчасово окупованих територій до колаборації з метою збільшення соціальної дистанції між населенням вільних та окупованих частин України; підготовку до проведення на тимчасово окупованих територіях України виборів президента російської федерації.

Процес підготовки та організації виборів з боку російської федерації розпочався в 2022 році.

У січні 2023 року анонсовано початок формування «округів» та «виборчих комісій», чому передували «консультації» Центральної виборчої комісії російської федерації з «владою регіонів». Безпосередню організацію псевдовиборів розпочато навесні 2023 року.

25 травня 2023 року відбулося внесення змін до російського законодавства (федеральний закон від 12.06.2002 N 67-ФЗ (ред. від 31.07.2023) «Про основні гарантії виборчих прав і права на участь у референдумі громадян російської федерації»), якими дозволено проведення псевдовиборів на територіях, де діє воєнний стан, а також надано право брати участь у фейковому голосуванні за відсутності російського паспорта. Рішення про проведення на тимчасово окупованих територіях псевдовиборів ЦВК російської федерації ухвалила 15 червня 2023 року, після узгодження з МО і ФСБ росії.

Протягом весни та літа 2023 року окупаційні органи влади на тимчасово окупованих територіях прийняли низку нормативних документів щодо: організації та проведення псевдовиборів, процедура яких відповідає російському законодавству; навесні 2023 року створено фейкові центральні виборчі комісії, визначено «виборчі округи», почалось формування «територіальних та дільничних виборчих комісій»; організації «місцевого самоврядування та місцевих адміністрацій» з визначеними повноваженнями; процедури обрання «республіканських голів» (на ТОТ Донецької і Луганської областей) та «обласних голів» (на ТОТ Запорізької та Херсонської областей); змін «адміністративного устрою», за яким структура окупаційної влади поділяється на окупаційні міські округи (міста, що включають населені пункти), на окупаційні муніципальні округи (рівень району, до якого входять населені пункти); Змін «територіального устрою», за якими були «змінені» межі окремих міст (приміром Мелітополя) та «визначені» нові межі низки окупаційних муніципальних округів (районів).

11 грудня 2023 року ЦВК російської федерації оголосила, що голосування на президентських виборах у березні 2024 року поширяться на окуповані території Донецької, Луганської, Херсонської та Запорізької областей України. Окупаційний режим вирішив використати псевдовибори для того, щоб посилити інтеграцію окупованих територій до російської федерації.

Нехтуючи загальновизнаними принципами та нормами міжнародного права, держава-агресор 15-17 березня 2024 року провела «вибори» на тимчасово окупованих територіях Запорізької, Херсонської, Донецької та Луганської областей, Автономної Республіки Крим та в місті Севастополі.

Слєпченко Л.М. добровільно взяла участь в організації та проведенні т. зв. «виборів президента російської федерації» у березні 2024 року в якості члена так званої «територіальної виборчої комісії Біловодського району луганської народної республіки російської федерації». За участю Слєпченко Л.М. забезпечено проведення т. зв. «голосування» з 15 по 17 березня 2024 року включно. В основні обов'язки Слєпченко Л.М. входило: участь у засіданнях комісії контроль за нижчими комісіями (здійснення нагляду за роботою дільничних виборчих комісій, координація їхньої діяльності на відповідній території), формування дільничних комісій (прийняття рішень щодо утворення (формування) складу дільничних виборчих комісій та призначення їхніх голів), робота з документацією (перевірка підписних листів, контроль за правильністю складання списків виборців, підрахунок і погашення виборчих бюлетенів, а також підсумкове складання протоколів про результати голосування).

Центральна виборча комісія російської федерації, яка організовувала і проводила «вибори», повідомила про рекордну явку на них – «87 мільйонів виборців, що становить 77,44% від загальної кількості громадян, які мали активне виборче право в росії», та про те, що володимир путін у 2024 році отримав «на 20 мільйонів голосів більше, ніж у 2018 році». Такі цифри визначені з урахуванням голосів «виборців» на тимчасово окупованих територіях України.

Парламентська асамблея Ради Європи (ПАРЄ) 17 квітня 2024 року прийняла резолюцію № 2540 (2024), у якій зазначила, що 17 березня 2024 року володимира путіна було оголошено переможцем так званих президентських виборів, які з самого початку не були вільними та чесними, оскільки жодному справжньому опоненту володимира путіна навіть не було дозволено балотуватись. Крім того, виборчі дільниці для цих «виборів» були відкриті на суверенній українській території, тимчасово окупованій російською федерацією, та в молдовських адміністративно-територіальних одиницях Лівого берега Дністра, що є грубим порушенням Статуту ООН та принципу суверенітету, політичної незалежності і територіальної цілісності усіх держав.

Таким чином, Слєпченко Людмила Миколаївна обґрунтовано підозрюється в участі в організації та проведенні незаконних виборів та референдумів на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

У сукупності Слєпченко Л.М. підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 110, ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Старший слідчий в ОВС 1 відділення слідчого відділу
УСБ України в Івано-Франківській області
полковник юстиції **Святослав МЕЛЬНИК**

ПОГОДЖЕНО
Прокурор у кримінальному провадженні -
прокурор відділу Івано-Франківської
обласної прокуратури **Михайло КУХТА**

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені Кримінальним процесуальним кодексом України (КПК України), а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених КПК України та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність,

досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрювана _____ Слєпченко Л.М.

«____» год. «____» хв. «____» _____ 2026 року.

Повідомлення про підозру вручив:
Старший слідчий в ОВС 1 відділення слідчого відділу
УСБ України в Івано-Франківській області
полковник юстиції **Святослав МЕЛЬНИК**